

19. ožujka: Sveti Josip, život vjere iz dana u dan

Evandjelje svetkovine svetoga Josipa i komentar.

Evandjelje Mt 1 , 16.18-21

Jakovu se rodi Josip, muž Marije, od koje se rodio Isus koji se zove Krist.

A rođenje Isusa Krista zbilo se ovako. Njegova majka Marija, zaručena s Josipom, prije nego se sastadoše, nade se trudna po Duhu Svetom. A Josip, muž njezin, pravedan, ne htjede je izvrnuti sramoti, nego naumi da je potajice napusti. Dok je on to snovao, gle, anđeo mu se

Gospodnji ukaza u snu i reče: »Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. Što je u njoj začeto, doista je od Duha Svetoga. Rodit će sina, a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih.«

Kad se Josip probudi oda sna, učini kako mu naredi anđeo Gospodnji.

Komentar

Današnja nas svetkovina na posebno umiljat način uvodi u vječne Božje planove. Iako je protagonist stihova izabranih za misno evanđelje Josip, Matej zapravo govori o Isusovom podrijetlu, o njegovu djevičanskom začecu. Pritom nam otkriva i identitet Josipa, preko kojeg njegovo davidovsko podrijetlo dolazi k Isusu, putem zakonitog očinstva. Odlomak nas poziva da razmotrimo u kojoj

mjeri Bog računa na ljude: na Josipa, kojeg danas slavimo, a također i na nas.

Josip treba predstavljati pravno očinstvo onome koji će spasiti Božji narod od njegovih grijeha. Prije nego što je čuo ove riječi od anđela Gospodnjeg, sveti je patrijarh osjetio da sudjeluje u otajstvu zbog kojeg se osjećao nedostojnim. Što smo bliže Isusu, bliži smo Bogu, naša malenkost postaje sve očitija i vrtoglavicu osjećamo. Ali neposredna stvar koja nam možda dolazi, a to je misliti da je Bog poput nas, i da se zato tako često udaljavamo od onih koji nam se čine nesavršenima, otkriva se da je lažna. Bog nije takav.

Bog se ne "boji" naše malenkosti niti je od nje udaljen. On bolje od nas zna za što nas je pozvao, za što nas želi osposobiti. O Josipovom životu znamo vrlo malo, ali možemo

zamisliti da mu nisu pošteđene žrtve i brige svih vrsta. To vidimo u drugom mogućem evanđelju za današnju svečanost, o djetetu koje se izgubilo i kojeg su pronašli u hramu (Luka 2,41-51a). Josipova tjeskoba nije bila samo zbog toga što nije pronašao Isusa, već i zbog ovog zagonetnog odgovora na Marijino pitanje: „Zašto ste me tražili? Zar niste znali da mi je biti u kući Oca mojega?“ Sudjelujete u tako velikim otajstvima i ne znate toliko stvari!

Bog je najdragocjenije povjerio Josipu, Isusa i Mariju, jer je vrlo dobro znao što mu je u srcu. Crkva mu se povjerila na vrlo osobit način. U Josipu otkrivamo zaljubljeno srce, pošteno, vrijedno, sposobno za patnju, poslušno. Priličan program za nekoga kome su povjerene velike stvari. Svakako, kao što kaže sveti Pavao, sam Bog „u vama djeluje po svojoj volji i ponašanju" (Filiplijanima

2:13). Ali Bog treba ispravna raspoloženja. A Josip ih je imao.

I prvo čitanje mise (2. Sam 7,4-5a. 12-14a.16) i drugo (Rim 4,13.16-18.22) pomažu nam da razmotrimo središnji aspekt Josipovog života koji utječe na nas sve . Proročanstvo druge knjige o Samuelu kaže: „Kad se ispune tvoji dani i ti počineš kod svojih otaca, podići ću tvoga potomka nakon tebe, koji će se roditi od tvog tijela, i utvrdit ću njegovo kraljevstvo.“ Ovdje oni govore o Mesiji. Ali oni također govore o podrijetlu. A tekst Rimljanima kaže: „Obećanje da će biti baštinik svijeta nije Abrahamu ili njegovu potomstvu dano na temelju nekog zakona, nego na temelju pravednosti vjere. (...) U nadi protiv svake nade povjerovala Abraham da postane ocem naroda mnogih po onom što je rečeno: Toliko će biti tvoje potomstvo. Zato mu se i uračuna u pravednost.“ Kakve veze sve ovo ima s Josipom?

Bog je Abrahamu ponudio nebrojeno potomstvo: put je bila vjera. A vjernici su ti koji su Abrahamu učinili ocem, koji su potvrdili njegovu očinstvo. Abrahamovo očinstvo je potpuni dar, kako god vi to gledali: Izak je dar; njegovo univerzalno očinstvo u odnosu na vjernike je dar. Bog želi da uzmemo u obzir da računa na to da ćemo biti roditelji, konkretno, kroz našu vjeru, vjeru koja djeluje iz ljubavi. To smo vidjeli kod Josipa, za kojeg također možemo reći da je vjerovao iako je bio suočen s neshvatljivim. Danas smo pozvani na vrlo poseban način vjerovati Bogu iz dana u dan, sa sigurnošću da su mnogi pozvani približiti se Bogu zahvaljujući našoj vjeri koja je oživljena iz dana u dan.

Juan Luis Caballero //
@lukalousec - Instagram

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-san-jose-19-
marzo/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-san-jose-19-marzo/) (15.03.2026.)